

[Asger Jensen.]

bede den højtærede socialminister redegøre for, hvorfor disse to tal ikke er i overensstemmelse med hinanden.

Regeringen foreslår altså, at man begynder at opkræve pengene til afvikling af folkepensionens nedslagsregler. Mit partis politiske ordfører, det ærede medlem hr. Poul Møller, gav allerede i går udtryk for, at det konservative folkeparti ikke ville afvise, at det er rimeligt at få begyndt på at skaffe økonomisk balance for at løse dette spørgsmål, men vi må også her holde for, at en helhedsløsning er nødvendig. Det kan ikke være rimeligt, at staten begynder at opkræve et bidrag uden samtidig at fastlægge, hvilke ydelser man til gengæld vil yde.

Hvis man tænker sig folkepensionstillægget gennemført pr. 1. april med det antal folkepensionister, der nu findes, så er merudgiften til folkepension af kommissionen beregnet til at koste 229 mill. kr., og 1 pct. mere i folkepensionsbidrag er som sagt beregnet at give 235 mill. kr., så det ligger jo snublende nær at sige, at disse to ting passer sammen som hånd i handske. For de 235 mill. kr. i folkepensionsbidrag gælder imidlertid, at de er fradragsberettigede på selvangivelsen og derfor vil give et noget mindre provenu end andet år. Men samtidig vil der komme en del penge tilbage i statskassen af de 229 mill. kr., der til sin tid vil blive udbetalt til folkepensionisterne, idet man må huske på, at det her drejer sig om folkepensionister, der alle vil blive beskattet af beløbet. Der er således nogen usikkerhed om begge tal, men der kan ikke blive nogen stor difference mellem udgifterne og indtægterne for statens vedkommende, dersom man løser problemet på den af kommissionen foreslåede måde. Der er heller ikke i beregningen af udgifterne taget hensyn til besparelserne, der vil finde sted i administrationen, når folkepensionsreglerne bliver mere enkle.

Det ærede medlem hr. Niels Mørk sagde nu, at det var en betingelse for hans og hans partis tilslutning til afskaffelse af nedslagsreglerne, at der blev gennemført forskellige foranstaltninger for dem, som ikke havde andet end folkepensionen at leve af. Må jeg for det første sige, at sådan har jeg ikke opfattet kommissionsbetænkningen. Jeg kan ikke læse det sådan, at der står, at

dette er en betingelse for afskaffelse af nedslagsreglerne. I en særudtalelse står der, at man peger på, at der er en række andre opgaver, som man også kunne ønske løst. Det er jo naturligt og ligetil, men der er, så vidt jeg husker, hverken i kommissionen eller i betænkningen taget dette forbehold, at disse spørgsmål var kædet uløseligt sammen, så man ikke ønskede at gennemføre nedslagsreglerne, uden at der også var økonomisk mulighed for at gennemføre de andre ting.

Jeg kan dernæst heller ikke forstå, det har noget med hinanden at gøre. Vi kan jo meget vel drøfte, hvor stor en ydelse der skal gives til folkepensionister her i landet, og det er jo også noget, vi jævnlige drøfter, og noget, som i og for sig aldrig møder modstand her i tinget. Man vil gerne fra alle sider være med til at yde vore ældre medborgere de bedste kår, som landet er i stand til at give; det er der i og for sig ingen diskussion om, og det er i og for sig ikke noget, man behøver at tage særskilte standpunkter til, for det er noget, man i mange år har kunnet enes om her i folketinget. Men det problem, som kommissionen var sat til at fremkomme med forslag til løsning om, var afskaffelse af nedslagsreglerne, og det var den opgave, som vi var stillet over for, og den opgave, som ministeren havde bedt om svar på. Kommissionen kunne, så vidt jeg forstår, næsten enstemmigt sige, at det skulle ske ved, at alle over 67 år skulle have fuld folkepension, og at dette i og for sig ikke var en velgerning, man ville gøre over for den enkelte samfundsborger, fordi det jo var nogenlunde klart, at de, det her drejer sig om, kan få føden, uden at man fjerner disse nedslagsregler; der var altså helt andre årsager til, at ministeren havde ønsket en kommission til at stille forslag herom. Det har vel været med forskellige motiveringer, kommissionen stort set har kunnet enes om forslaget, der kort går ud på at give alle over 67 år fuld folkepension uden hensyn til indtægt, som sagt finansieret ved, at der opkræves 1 pct. mere i folkepensionsbidrag. Det er dog min opfattelse, at man fra alle sider må have haft for øje, at det var nødvendigt, at man gav en opmuntring til selvpensionisterne, idet landet har mere behov for opsparing end nogen sinde tidligere. Jeg har ganske vist set, at folk,